

Carta de convocatòria del 13è Congrés de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya

EN VOLEM MÉS

- + **Sindicat**
- + **Drets**
- + **Democràcia**

El Consell Nacional de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya (CONC), reunit el 29 de maig del 2024, convoca el seu 13è Congrés, que se celebrarà els pròxims dies 9, 10 i 11 d'abril del 2025 a la ciutat de Barcelona. Comptarà amb la participació de les més de 147.000 persones afiliades del conjunt d'organitzacions confederades. El 13è Congrés es desenvoluparà en el marc del 13.º Congreso de la CS de CCOO d'Espanya.

Un nou cicle sindical

El 13è Congrés obre un nou cicle que té el repte de reforçar la presència sindical en el món del treball i d'enfortir els mecanismes de participació efectiva de la classe treballadora catalana en les noves realitats del treball i en les relacions laborals. Així mateix, té el desafiament d'exercir el conflicte social en un món en procés de canvi per l'efecte de les transformacions del model productiu propiciades per les transicions energètica, ecològica, digital i demogràfica.

D'on venim

Als darrers mandats sindicals hem hagut de fer front a contextos condicionats per fortes crisis: econòmiques, polítiques, territorials, sanitàries i de salut pública, bèl·liques i geoestratègiques, etc. Des del 2008 fins avui, la situació a Catalunya ha estat protagonitzada per una alta inestabilitat, que ha posat en risc la convivència i que ha deteriorat la cohesió social, cosa que ha fet augmentar les desigualtats i el risc de pobresa i d'exclusió social. En aquest sentit, han estat les polítiques de retallades de serveis públics, privatitzadores i amb arrels d'austeritat aquelles que més han atemptat contra els interessos de la classe treballadora.

Catalunya ha viscut, i encara viu, una forta tensió política que ha perjudicat el marc institucional del país i que ha afeblit el seu autogovern. El conflicte polític en relació amb l'encaix de Catalunya dins l'Estat i les seves derivades han polaritzat la societat catalana en les diferents esferes socials. En l'economia i en el món del treball, també.

És rellevant destacar el paper fonamental que CCOO de Catalunya ha desenvolupat en tot moment per trobar solucions al conflicte, per preservar els principis democràtics i el respecte als drets fonamentals i per construir ponts entre actors diferents per garantir la convivència i la cohesió social. La nostra pluralitat interna també ha estat un actiu significatiu per poder construir consensos en un context polaritzat i hem contribuït a ser un espai referencial d'entesa entre la classe treballadora i la resta de la societat catalana. Ha estat important l'esforç de milers de sindicalistes, que han defensat arreu les reivindicacions i els valors que descansen en la idea que drets socials i drets nacionals són un binomi indestruïble i que en tot moment han d'anar de bracet, perquè la cohesió de la societat catalana és la clau del nostre desenvolupament nacional.

En aquest últim període hem vist com una pandèmia mundial provocava la mort de milions de persones i confinava un planeta sencer per protegir la seva població dels efectes per a la salut de la COVID-19. A Catalunya i a Espanya vam patir les conseqüències de les retallades de la crisi financera en el sistema públic de salut, i va ser gràcies als professionals sanitaris que es van poder salvar milers i milers de vides. També vam veure com una generació de persones lluitadores, sotmeses a la dictadura franquista en un període significatiu de la seva vida, la van perdre pels efectes de la pandèmia. Aquesta crisi de salut pública mundial s'endua el millor de la nostra societat: la gent gran.

Al drama sanitari, s'hi afegien els efectes econòmics i socials del confinament. L'economia s'aturava de cop i el treball essencial va prendre protagonisme per garantir els mínims vitals per al conjunt de la població. El sindicat va esforçar-se al màxim per esdevenir garant del manteniment de l'ocupació i la vigilància de la seguretat en el treball, gràcies al compromís de milers de sindicalistes a les empreses. Els ERTO acordats amb el Ministeri de Treball van ser una política pública sense precedents en crisis anteriors i van permetre salvar més d'un milió de llocs de treball a Catalunya i més de tres milions a Espanya, i evitar el tancament de milers d'empreses. Vam construir, en el moment més difícil, donant utilitat al diàleg social, un escut social, amb la injecció de milers de milions d'euros que mancomunaven esforços per no deixar ningú enrere i per protegir les persones sanitàriament i econòmicament. El sindicalisme, i CCOO de manera destacada, vam contribuir decisivament a legitimar la funció sindical.

Gràcies a l'escut social de la pandèmia, la recuperació econòmica ha estat més ràpida del previst i ha permès recuperar i generar ocupació de manera intensa. En aquell moment, el diàleg social va desenvolupar un paper fonamental per acompanyar la recuperació de la pandèmia, i els acords amb el Govern, començant per la reforma laboral, la reforma de les pensions i les fortes pujades de l'SMI, entre d'altres, han permès un creixement important de l'ocupació, l'estabilització de la contractació, la reducció de la temporalitat i uns índexs de recuperació de l'activitat econòmica molt per sobre de la resta de països de la UE.

El nou marc de relacions laborals, fruit dels acords del diàleg social, enforteix el poder sindical, recupera els equilibris en la negociació col·lectiva i millora la protecció social. En aquest sentit, la concertació ha esdevingut un marc d'utilitat reconegut per la ciutadania i ha enviat un missatge de necessària entesa entre els agents socials i econòmics, que, d'altra banda, ha estat afavorit per una política econòmica expansiva i la generació d'un paquet de reformes en clau social liderades pel Govern de coalició progressista d'Espanya.

On som

Aquest marc de concertació determina els criteris de negociació dels convenis col·lectius i els increments salarials per recuperar el poder adquisitiu de la classe treballadora. Els beneficis empresarials es disparen amb la recuperació econòmica i la falta de control de preus comença a disparar la inflació, que es desboca amb l'esclat de la guerra d'Ucraïna i la consegüent crisi energètica. Incrementos salarials importants que van ser esmorteïts per una inflació que es va enfilars als dos dígits. El 2023 els increments per sobre de l'IPC van recuperar part del poder adquisitiu. Alhora, les pensions van mantenir el poder adquisitiu durant tot el període inflacionari gràcies a la reforma pactada, que en blindava la revaloració d'acord amb la pujada de l'IPC.

En el context actual, en què l'economia creix més que la de la resta d'Europa, en què l'ocupació arriba a xifres rècord de cotitzants a la Seguretat Social i en què el poder adquisitiu comença a recuperar-se gràcies a la millora dels salaris més baixos a causa de les importants pujades de l'SMI, la classe treballadora, malgrat tot, pateix les conseqüències de l'evolució del mercat immobiliari. Es tracta d'una realitat social marcada per les errònies i insuficients polítiques públiques en aquesta matèria, que provoquen una pujada embogida dels preus del lloguer i de compra dels habitatges i que fan que a bona part del territori la majoria de persones treballadores i famílies no tinguin ingressos suficients per fer front al conjunt de despeses derivades del preu de l'habitatge.

Pel que fa a la política, està vivint un corrent de fons global reaccionari que ha tingut una primera expressió en la conformació de governs (PP-VOX) a les administracions autonòmiques i locals del conjunt del país, però que s'ha quedat a les portes del Govern central gràcies a la majoria alternativa plural de forces d'esquerres, nacionalistes i independentistes basques, gallegues i catalanes. El 23 de juliol del 2023 el país va evitar per la mínima la conformació d'un govern entre PP i VOX que hauria significat un canvi paradigmàtic i un risc per al programa de reformes progressistes del cicle actual.

Un risc que segueix vigent i que requereix continuar implementant les diferents reformes pendents, entre les quals CCOO destaca: l'habitatge, un pacte sobre les cures, l'educació, la salut, la funció pública, les inversions per afavorir els canvis en el nostre model productiu i les infraestructures de mobilitat sostenible amb l'impuls dels fons europeus.

Les transicions justes, un repte per a la construcció d'un nou contracte social

El món està immers en un profund canvi sistèmic. Les transformacions que s'estan produint en tots els àmbits (socials, polítics i econòmics, climàtics, culturals i de valors) obren un nou període que pot significar un canvi de civilització.

Les transicions energètiques i ecològiques, digitals i demogràfiques estan configurant un nou perfil social de la població mundial. A Europa i a Espanya ja estem veient signes clars d'aquests canvis: l'envelliment i l'allargament de l'esperança de vida; els fluxos migratoris dels continents asiàtic, africà i sud-americà, majoritàriament; la desindustrialització dels països motors de l'economia del continent, que perden la carrera de la digitalització amb altres àrees econòmiques globals, i les tensions energètiques, aprofundides per les guerres i les tensions geopolítiques a l'est d'Europa o a l'Orient Mitjà. Són tots exemples centrals d'aquest procés de canvi paradigmàtic de l'època.

El món del treball es veu directament interpel·lat per aquestes transformacions i el repte del moviment sindical és garantir que cap persona no es quedi enrere. Davant de les tendències d'imposar els canvis des de les elits, al marge de la veu de les persones a qui afecten, i de respondre als canvis de manera reaccionària des de la negociació dels problemes, considerem que incorporar els criteris de transició justa en els processos de transformació i canvi és una de les principals lluites que hem de protagonitzar la classe treballadora.

És cabdal que el debat del congrés aprofundeixi a bastament en les estratègies sindicals amb relació a aquests grans temes: la transició ecològica i energètica, la transició digital i la transició demogràfica. Aquests, conjuntament amb el treball digne, són els pilars d'un nou contracte social per a aquest segle XXI. Un contracte social per agregar els interessos de la classe treballadora, per millorar les quotes de solidaritat i redistribució de la riquesa, i per enfortir els valors socials i republicans d'una societat que ha de tenir, en el concepte de la protecció de les persones, de les seves condicions materials, dels seus drets i llibertats, del planeta i del coneixement, un vector per millorar la vida de la gent. Un nou contracte social que enforteixi els sistemes de protecció a tots els nivells.

Posem les persones treballadores al centre

El sindicat ha de tenir present que el més important és integrar dins de CCOO tot allò que el capitalisme desintegra i, des de la nostra acció sindical a l'empresa i la nostra dimensió sociopolítica, cercar aliances socials i contribuir a la seva vertebració.

La ultradreta i la dreta radicalitzada al nostre país i a Europa són un factor de desestabilització de la política i de desigualtat social i econòmica, i un perill a causa dels valors que projecten d'una societat dividida. Els atacs contra tot allò que és diferent del seu estereotip d'home blanc i heterosexual són un risc per a la democràcia. I són el sistema democràtic i el paper d'institucions fortes i de contrapesos i contrapoders socials els elements que garanteixen una societat igualitària, solidària i de progrés. Per tot plegat, aquest 13è Congrés és un espai ideal per reivindicar la democràcia en majúscules i el paper de les institucions i dels diferents actors que interactuen, així com per esdevenir una resposta contundent contra el feixisme. El sindicalisme de CCOO va ser un dels principals pilars de resistència al feixisme, ho és avui i ha de seguir sent un potent dic de contenció en el futur immediat contra aquest nou feixisme del segle XXI i contra aquesta nova internacional reaccionària.

Organitzar la classe treballadora perquè de manera autònoma defensi i construeixi els seus drets és la missió de CCOO. Només posant les persones al centre, el sindicat seguirà complint la seva funció sindical. No som aquí per proveir de drets: hi som per oferir un espai d'autoorganització dels treballadors i treballadores en la defensa dels seus drets col·lectius i també individuals. Una societat emancipada és una societat més solidària i lliure, i més justa.

Com volem organitzar-nos

En els anys passats hem recuperat una cartera de drets que han millorat la vida de la gent, però encara no són suficients. No ens conformem: en volem més.

Hem recuperat poder sindical a l'empresa, hem tornat a guanyar les eleccions sindicals amb més del 40 % de representació, som més afiliats i afiliades cada dia, i seguim donant cobertura de drets en els convenis col·lectius a més del 90 % de tots els treballadors i treballadores de Catalunya. Sabem, però, que hi ha milers de companys i companyes que no ens coneixen, que treballen a empreses molt petites o que simplement treballen en espais perifèrics o a les zones submergides de l'economia, de manera que són invisibles per a la majoria de la gent. Per a nosaltres, no: sabem on són, encara que de moment hàgim de reconèixer que tenim dificultats serioses per arribar-hi i per ser un element de transformació de la seva realitat concreta.

Aquest ha de ser un repte cabdal per al sindicat. Volem universalitzar la nostra presència al món del treball, a totes les empreses, i ser un subjecte de proximitat real. El treball canvia, com hem descrit abans, i nosaltres ens hi hem d'adaptar i organitzar-nos de manera diferent.

Els darrers anys hem incorporat noves cultures de treball a l'acció sindical i n'hem reforçat d'altres que prenen protagonisme. Gràcies a la tecnologia, estem digitalitzant les nostres eines i instruments de treball. Ens faciliten la feina, ens ofereixen noves oportunitats per organitzar-nos més i millor, per ser més a prop i reforçar la nostra atenció directa a les persones.

I en volem més. Volem seguir fent-ho, i per això abordarem en el congrés nous mecanismes de participació del sindicat a l'empresa i al territori. Necessitem reforçar les nostres federacions i unions territorials. Hem d'aprofundir en l'organització d'espais on conviuen i interaccionen persones treballadores de diferents empreses, sectors i activitats. Ens cal repensar el paper de la secció sindical a l'empresa i del sindicat intercomarcal com a clau de volta del sector al territori i com a espai que conjumina l'acció sindical i l'acció sociopolítica.

Aprofundirem en la cultura de la transparència i la rendició de comptes, de l'austeritat en la gestió, de la planificació d'objectius, de l'avaluació i de la correcció contínua com a camins irrenunciables per a una nova etapa. Revisarem com distribuïm els recursos econòmics, sindicals i de persones, per apropar-los, des de l'anàlisi rigorosa i els acords interns, a on són les persones treballadores en aquest mercat de treball que està en procés de canvi.

Aquestes fites requereixen posar el protagonisme de la vida sindical en els espais de participació directa de l'afiliació. La secció sindical i el sindicat intercomarcal han d'esdevenir nuclis reals de decisió i d'organització, amb plena assumpció de les seves funcions, de la gestió dels recursos i de l'activitat democràtica i participativa.

Només des de l'equilibri entre la mobilització, la negociació, l'acord i la capacitat de proposta; només des del compromís confederal del conjunt d'organitzacions territorials i federatives que configuren la Comissió Obrera Nacional de Catalunya; només des de l'alineament amb els objectius liderats per la CS de CCOO d'Espanya Confederació Sindical de les Comisiones Obreras, i només des de la capacitat de cooperació i col·laboració entre les diferents estructures sindicals i la voluntat de trobar consensos i no conformar-nos, aconseguirem millorar els drets socials i laborals, i, en definitiva, millorar la qualitat de vida de la classe treballadora.

La participació, un compromís de CCOO

Bona part de les estratègies per al pròxim mandat i les propostes per configurar un nou pla d'acció del sindicat, les hem debatut i treballat en la 3a Assemblea sindical oberta sota els eixos següents:

- Joves: present i futur del país, del treball i de l'organització
- El temps és vida: treballar menys, repartir els treballs i viure millor
- Igualtat per a tothom: cap a un nou contracte social
- Salari i condicions de treball: redistribuïm la riquesa i el poder

Un procés en el qual milers de persones han aixecat el dit i hi han dit la seva. La construcció del bagatge intel·lectual col·lectiu més important que té la societat catalana, sense cap mena de dubte.

En el marc del 13è Congrés aprofundirem en el compromís de seguir incentivant la participació de l'actiu sindical en tots els àmbits. El congrés incorpora la fisonomia del nostre perfil sindical amb la participació de més dones i de més joves, la forta renovació de totes les estructures sindicals, també dels delegats i delegades escollits a les eleccions sindicals, i la pluralitat d'una organització que és present en tots els sectors de l'activitat econòmica i a totes les comarques i vegueries de Catalunya. Un congrés que, de nou, vol validar la condició que CCOO és un sindicat de classe i nacional, i és el primer sindicat de Catalunya.

Amb el propòsit de seguir reforçant la principal eina de la classe treballadora catalana, CCOO i amb el convenciment que som una organització que no ens conformem i que **“EN VOLEM MÉS: més drets, més democràcia i més sindicat”**, convoquem el 13è Congrés de la CONC.

Barcelona, 29 de maig de 2024